

סורת הש"ס

(א) ע"ז כח: יצמות קב;
(ב) בילה לבג (ג) ס"ח ר"י יוסף
מחיר; (ד) [לשיל קבא];
(ה) עירובין לה: בילה לבג
[תוספתא פט"ו]; (ו) [לשיל
קב:]; (ז) [לשיל קבא: פירוש
שם תוספתא]; (ח) [ועשימי
רש"ל]; (ט) [ועשימי תוס'
עירובין לה: ד"ה עני מסתא];

תורה אור השלם

וְכִי אַתָּה אֲשֶׁר יִשְׁנֶה פֶּה
עִמָּנוּ עַמּוּד הַיּוֹם לִפְנֵי יי
אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲשֶׁר אִינֵנוּ
פֶּה עִמָּנוּ הַיּוֹם:
דְּבָרִים כ"ט י"ד

הַיְּהוּדִים הַיְּהוּדִים

(ב) גמי' היום רגנן היום
מחננין: (ג) דם צנבב יין:
(ד) רש' דין חן קרנן
וסי' הנדוקה בים' הנחנין:
(ה) ד"ה אלל מסודות וסי'
הנחנין: וחסרי' מיה'
ישט' תשט' וסי' קח' הדין
ולחסי' מ' הדין רגנן
היה ימי' ושלל' לנרן הדין
ולחסי' מ' מתני' ר' הנחנין
היה דלחסי' חן כלי וסי'
קאמן הדין: וחסרי' מיה'
מחלחלי' ימי' מתחסי' ועשרין
מחן פליס: (ז) רש' ד"ה
שור' וסי' מתגדל' אל לבחסי'
עשרין:

גליון הש"ס

במקום שבו למיכאל חביתא.
על דף מח פ"ב חס"ד ד"ה
וכי מה בין:

הנהגות הגר"א

[א] נב' בשו מיני' מרד ששת
מבו למיכרו, נ"ב ר"ל במקום
שנקב אסור אם כדומה מותר
טור:

מוסף רש"י

[illegible]

חבית פרק שנים ועשרים שבת

ללאכול מן העץ בא עליה
נשואין: גרים מאי. שלא
מולייבו הוו. בסיני. וכל
פסא מכל מוס ואף עורים

יִשְׂבָּא נחש על חוה הטל בה וזהמא ישראל
שעמדו על הר סיני פסקה וזהמתן עובדי כוכבי
שלא עמדו על הר סיני לא פסקה וזהמתן
א"ל רב אחא ברבי דרבא לרב אשי גרים
ממאי א"ל אע"ג דאינהו לא הוו מזליהו הוו
דכתיב יאת אשר ישנו פה עמנו עומד היום
לפני ר' אלהינו ואת אשר איננו פה וגו'
ופליגא דר' אבא בר כהנא דא"ר אבא בר
כהנא עד שלשה דורות לא פסקה וזהמא
אבותינו אברהם הוליד את ישמעאל יצחק
הוליד את עשו ועקב הוליד ר"ב שבטים שלא
היה בהן שום דופי: **מתני'** *שוכר אדם
את חבית לאכול הימנה גרוגרות ובלבד
שלא יחבין לעשות כלי ואין גוקבין מגופה
של חבית דברי ר' יהודה *וחכמים *מתירין
ולא יקבנה מצדה ואם יתיהה נקובה לא
יתיר עליה שעות מפני שהוא מורה אמר ר'
יהודה *מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי
כעבר ואמר חוששני לו מחמאת: **גמ'** א"ר
אושעיא ל"ש אלא דרוסות אבל מפורדות לא
ומפורדות לא מיתבי ר' שמעון בן גמליאל
אומר מביא אדם את החבית של יין ומתין
ראשה בסיף ומניחה לפני האורחים בשבת
ואינו חושש המזאכר כנן * מתנ' רבי נחמיה
היה וזמאי דחזקיה דרבנן אושעיא לאוקמי
ממתניתין כרבי נחמיה וברוסות לוקמה
במפורדות ורבנן אמר רבא מתנ' קשיתיה
מאי אירא דתני גרוגרות לייתי פירות אלא
ש"מ בדרוסות תניא חזא יחותלות של
גרוגרות ושל תמרים מתיר ומפקיע וחותר
ותניא אידך מתיר אבל לא מפקיע ולא
חותר לא רבא רבנן אמר ר' נחמיה
לדתניא ר' נחמיה אומר אפי' תרוד ואפילו
טטלות ואפילו סכין אין ניטלין אלא לצורך
תשמישן *| בעו מיניה מרב ששת *מהו
למזכרו חביתא כבורמאי בשבתא לפיתחא
קמביחין ואסיר או דילמא לעין יפה קמביחין
ושאי א"ל *לפיתחא קא מכין ואסיר מיתבי
רשב"ג אומר ימביא אדם חבית של יין
ומתין ראשה בסיף התם ודאי לעין יפה
קמביחין רבא אם איתא דלעין יפה קמביחין
לפתחי מיתב: אין גוקבין מגופה כולי:
אמר רב הונא מחלוקת למעלה יאכל מן
הצד דברי הכל אסור והיינו דתני לא יקבנה
מצדה ורב חסדא אמר מחלוקת מן הצד
אבל על גבה דברי הכל מותר והא דתני
לא יקבנה מצדה התם בגופה רחבית תנו
רבנן *אין גוקבין נקב חדרש בשבת ואם בא
להוסיף מוסיף ויש אומרש *אין מוסיפין
ועשוי שגוקבין *| נקב ישן לכתחילה ותנא
קמא מאי שנא מנקב חדש דלא דקא מתקן
פיתחא אוסופי נמי קא מתקן פיתחא אמר
רבה דבר תורה כל פתח שאינו עשוי
להכניס ולהוציא אינו פתח ורבנן הוא
דגזור משום לול של תרנגולין "דעביד
לעיולי אוריא ולאפוקי הכלא ואם בא
כלול של תרנגולים לא אתי לאוסופי
משום

קמו.

ב'ד א' מ'י פ'ינ מ'ה'ל ש'פ'ת
 ה'לס' כ' פ'ת'נ ל'ח'ן ק'ה
 ט'ו'ש'פ'ס א'ר'י'ס ק'ו'ן ש'ד ס'פ'ק
 א':
 כ'ה ב' מ'י' ש'ס ט'ו'ש'פ'ס
 ס'פ'ק':
 כ'ו ג' מ'י' ש'ס ה'לס' י'א
 ט'ו'ש'פ'ס ש'ס ס'פ'ק':
 כ'ז ד' ס'פ'ק' מ':
 כ'ח ה' ו' ד' א' ש'ס ה'ל'
 כ' ט'ו'ר ש'ר'פ' ש'ס
 ס'פ'ק' ו':
 כ'ט ז' ח' ש'ס ה'לס' א'ל'ת
 ט'ו'ש'פ'ס ס'פ'ק' א':
 ל' י' א'ל'ת ש'ס ה'ל'ס' ו'פ'י
 ה'לס' ק' פ'ת'נ ש'ס:

לעזי רש"י

פוינדור-א [פוינדור-א].
לנקב.

יְבִינֵנוּ חֲנֻנָאֵל

[illegible]